

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมา

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ให้สถาบันราชภัฏทุกแห่งเปลี่ยนสถานภาพเป็นนิติบุคคล สถาบันราชภัฏธนบุรีจึงเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี” มาตั้งแต่นั้น พ.ศ. 2549 มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแห่งหนึ่งจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีพันธกิจสำคัญ 4 ประการ คือ (1) การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีความงอกงามทางปัญญา แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องมีคุณธรรมและจริยธรรมและเป็นนักวิชาชีพที่ดี (2) พัฒนาสร้างเสริมการวิจัยให้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ การสร้างองค์ความรู้และพัฒนาองค์กรเป็นแหล่งเรียนรู้ (3) บริการวิชาการที่ทันสมัย เพื่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน (4) เป็นแหล่งรวบรวมสืบสานและสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรม บูรณาการ ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับภูมิปัญญาสากล (มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. 2550) ปัจจุบันได้ขยายพื้นที่ให้บริการ ไปที่มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ ได้มีการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรีและปริญญาโทขึ้นเองมากกว่า 40 สาขาวิชา/วิชาเอก และได้มีกำหนดอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา กำหนดครุยวัญฐานะ 8 สาขาวิชา คือ ศิลปศาสตร์ ครุศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ นิติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ บัญชีและบริหารธุรกิจ ในปี พ.ศ. 2554 ได้เพิ่มเป็น 9 สาขาวิชา โดยเพิ่มวิศวกรรมศาสตร์

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ(ฉบับที่ 2)พ.ศ.2545 มาตราที่ 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรวมทั้งแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยให้คำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มี ปรัชญา วัตถุประสงค์และพันธกิจในการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 และมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงประกาศมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2554 ไว้ดังต่อไปนี้ 1. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยมาตรฐาน 2 ด้าน ดังนี้ 1.1 มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน (1) ด้านกายภาพสถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดีมีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้ สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภทมีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรและจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษาตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวน

เพียงพอต่อการจัดการศึกษาทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัยถูกสุขลักษณะ หรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด (2) ด้านวิชาการสถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจด้านวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวมมีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดีสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดการกิจกรรม การเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอนและการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ 1.2 มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่างๆ 4 ด้านได้แก่ (1) ด้านการผลิตบัณฑิตสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ ผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะจุดเน้นของสถาบันตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจนเผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ที่ส่งเสริมการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในและนอกหลักสูตรและตอบสนองความต้องการของนักศึกษา (<http://www.mua.go.th>)

ปัจจุบันสำนักงาน ก.พ.ร. ได้ปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ดังนี้ 1) ลดความซ้ำซ้อนตัวชี้วัดที่ สกอ. หรือ สมศ. ประเมินแล้วจะไม่ประเมินซ้ำซ้อน 2) บูรณาการตัวชี้วัดของสำนักงาน ก.พ.ร. กับตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของ สกอ. และการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษาของสมศ. 3) อำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน 2 ประการ คือ (1) ปรับลดขั้นตอนการเจรจาตัวชี้วัดค่าเป้าหมายและเกณฑ์การให้คะแนน (2) ปรับลดขั้นตอนการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน โดยได้กำหนดให้มีการประเมินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบัณฑิต คือ มิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิผล ผลสำเร็จตามพันธกิจหลัก ตัวชี้วัดที่ 4. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุมาตรฐานคุณภาพ สมศ. ของสถาบันอุดมศึกษา 4.1 มาตรฐานด้านบัณฑิต 4.1.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายในระยะเวลา 1 ปีและประเด็นการประเมินผล มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพ คุณภาพการให้บริการ ตัวชี้วัดที่ 5. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตและความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา 5.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อบัณฑิต 5.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา (<http://www.opdc.go.th/>)

ในทุกปีการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีมีผู้สำเร็จการศึกษาจากแต่ละคณะจำนวนมาก จึงควรที่จะต้องมีการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการประเมินตัวชี้วัดและตัวบ่งชี้ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น พร้อมกันนี้ยังเป็นสารสนเทศสำคัญที่มหาวิทยาลัยจะได้นำไปปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา

วัตถุประสงค์

การติดตามการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ปีการศึกษา 2556-2557 มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสภาพทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
2. ศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

3. ศึกษาความความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ปีการศึกษา 2556-2557 ทั้งภาคปกติและภาคการศึกษาพิเศษ

ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่

1. สภาพทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
2. การสมัครงาน การมีงานทำ และสภาพการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
3. ความความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ขอบเขตด้านระยะเวลา

11 มีนาคม 2559 – 10 มกราคม 2561

ประโยชน์ที่ได้รับ

- 1) ได้ข้อมูลการพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานของบัณฑิต ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา การพัฒนาวิชาการ และคุณลักษณะของบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- 2) เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการตัดสินใจกำหนดทางเลือก การบริหารจัดการ การกำกับดูแล และติดตามผลโครงการจัดการศึกษาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ
- 3) ได้ข้อมูลสะท้อนกลับด้านความคิดต่อการผลิตบัณฑิต การพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามความต้องการของท้องถิ่น และหน่วยงานที่ใช้บัณฑิต
- 4) ได้ข้อมูลหลักฐานในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย